

حَنَانِیا و سَفِیرَه در مقابل پطرس

¹اَمَّا شخصی حَنَانِیا نام، با زوجه‌اش سَفِیرَه ملکی فروخته،² قدری از قیمت آن را به‌اطلاع زن خود نگاه داشت و قدری از آن را آورده، نزد قدمهای رسولان نهاد.³ آنگاه پطرس گفت: ای حَنَانِیا، چرا شیطان دل تو را پر ساخته است تا روح‌القدس را فریب دهی و مقداری از قیمت زمین را نگاه داری؟ آیا چون داشتی از آن تو نبود و چون فروخته شد در اختیار تو نبود؟ چرا این را در دل خود نهادی؟ به انسان دروغ نگفتی بلکه به خدا.⁵ حَنَانِیا چون این سخنان را شنید افتاده، جان بداد و خوفی شدید بر همهٔ شنوندگان این چیزها مستولی گشت.⁶ آنگاه جوانان برخاسته، او را کفن کردند و بیرون برده، دفن نمودند.

⁷ و تخمیناً سه ساعت گذشت که زوجه‌اش از ماجرا مطلع نشده درآمد.⁸ پطرس بدو گفت: مرا بگو، که آیا زمین را به همین قیمت فروختی؟ گفت، بلی: به همین.⁹ پطرس به وی گفت: برای چه متفق شدید تا روح خداوند را امتحان کنید؟ اینک، پایهای آنانی که شوهر تو را دفن کردند، بر آستانه است و تو را هم بیرون خواهند برد.¹⁰ در ساعت پیش قدمهای او افتاده، جان بداد و جوانان داخل شده، او را مرده یافتند. پس بیرون برده، به پهلوی شوهرش دفن کردند.¹¹ و خوفی شدید تمامی کلیسا و همهٔ آنانی را که این را شنیدند، فرو گرفت.

عجائب و معجزات های رسولان

¹² و آیات و معجزات عظیمه از دستهای رسولان در میان قوم به ظهور می‌رسید و همه به یکدل در رواق سلیمان می‌بودند.¹³ اَمَّا احدی از دیگران جرأت نمی‌کرد که بدیشان ملحق شود، لیکن خلق، ایشان را محترم می‌داشتند.¹⁴ و بیشتر ایمانداران به خداوند متحد می‌شدند، انبوهی از مردان و زنان،¹⁵ بقسمی که مریضان را در کوچه‌ها بیرون آوردند و بر بسترها و تختها خوابانیدند تا وقتی که پطرس آید، اَقْلًا سایه او بر بعضی از ایشان بیفتد.¹⁶ و گروهی از بُلدان اطراف اورشلیم، بیماران و رنج‌دیدگان ارواح پلیده را آورده، جمع شدند و جمیع ایشان شفا یافتند.

رسولان در حضور شورای یهود

¹⁷ اَمَّا رئیس کَهَنه و همهٔ رفقاییش که از طایفه

Hananias und Saphira

¹Ein Mann aber mit Namen Hananias samt seiner Frau Saphira verkaufte einen Acker² und hielt etwas vom Geld zurück mit Wissen seiner Frau, und brachte nur einen Teil und legte ihn den Aposteln zu Füßen.³ Petrus aber sprach: Hananias, warum hat der Satan dein Herz erfüllt, dass du den Heiligen Geist belogen und etwas vom Geld für den Acker beiseitegelegt hast?⁴ Hättest du den Acker nicht behalten können, solange du ihn hattest? Oder als er verkauft wurde, war es nicht in deiner Gewalt? Warum hast du dir dies in deinem Herzen vorgenommen? Du hast nicht Menschen, sondern Gott belogen.⁵ Als Hananias aber diese Worte hörte, fiel er um und gab den Geist auf. Und es kam eine große Furcht über alle, die dies hörten.⁶ Da standen die jungen Männer auf und hüllten ihn ein und trugen ihn hinaus und begruben ihn.

⁷Und es begab sich nach einer Weile, etwa nach drei Stunden, dass seine Frau hineinkam und wusste nicht, was geschehen war.⁸ Aber Petrus antwortete ihr: Sag mir, habt ihr den Acker für diesen Betrag verkauft? Sie sprach: Ja, für diesen Betrag.⁹ Petrus aber sprach zu ihr: Warum seid ihr denn euch einig geworden, den Geist des HERRN zu versuchen? Siehe, die Füße derer, die deinen Mann begraben haben, sind vor der Tür und werden dich hinaustragen.¹⁰ Und sogleich fiel sie zu seinen Füßen und gab den Geist auf. Da kamen die jungen Männer und fanden sie tot, trugen sie hinaus und begruben sie neben ihren Mann.¹¹ Und es kam eine große Furcht über die ganze Gemeinde

صدّوقیان بودند، برخاسته، به غیرت پر گشتند،¹⁸ و بر رسولان دست انداخته، ایشان را در زندان عامّ انداختند.¹⁹ شبانگاه فرشته خداوند درهای زندان را باز کرده و ایشان را بیرون آورده، گفت:²⁰ بروید و در معبدایستاده، تمام سخنهای این حیات را به مردم بگویید.²¹ چون این را شنیدند، وقت فجر به معبدرآمده، تعلیم دادند. امّا رئیس کّهّه و رفیقانش آمده، اهل شورا و تمام مشایخ بنی‌اسرائیل را طلب نموده، به زندان فرستادند تا ایشان را حاضر سازند.²² پس خادمان رفته، ایشان را در زندان نیافتند و برگشته، خبر داده، گفتند:²³ که زندان را به احتیاط تمام بسته یافتیم و پاسبانان را بیرون درها ایستاده؛ لیکن چون باز کردیم، هیچ‌کس را در آن نیافتیم.

²⁴ چون کاهن و سردار سپاه معبدو رؤسای کّهّه این سخنان را شنیدند، دربارهٔ ایشان در حیرت افتادند که این چه خواهد شد؟²⁵ آنگاه کسی آمده، ایشان را آگاهانید که: اینک، آن کسانی که محبوس نمودید، در معبدایستاده، مردم را تعلیم می‌دهند.²⁶ پس سردار سپاه با خادمان رفته، ایشان را آوردند، لیکن نه به زور زیرا که از قوم ترسیدند که مبادا ایشان را سنگسار کنند.²⁷ و چون ایشان را به مجلس حاضر کرده، برپا داشتند، رئیس کّهّه از ایشان پرسیده، گفت:²⁸ مگر شما را قدغن بلیغ نفرمودیم که بدین اسم تعلیم مدهید؟ همانا اورشلیم را به تعلیم خود پر ساخته‌اید و می‌خواهید خون این مرد را به گردن ما فرود آرید.²⁹ پطرس و رسولان در جواب گفتند: خدا را می‌باید بیشتر از انسان اطاعت نمود.³⁰ خدای پدران ما، آن عیسی را برخیزانید که شما به صلیب کشیده، کشتید.³¹ او را خدا بر دست راست خود بالا برده، سرور و نجات‌دهنده ساخت تا اسرائیل را توبه و آمرزش گناهان بدهد.³² و ما هستیم شاهدان او بر این امور، چنانکه روح‌القدس نیز است که خدا او را به همهٔ مطیعان او عطا فرموده است.

مشاوره عمالائیل

³³ چون شنیدند دلریش گشته، مشورت کردند که ایشان را به قتل رسانند.³⁴ امّا شخصی فریسی، عمالائیل نام که مفتی و نزد تمامی خلق محترم بود، در مجلس برخاسته، فرمود تا رسولان را ساعتی

und über alle, die das hörten.

Zeichen und Wunder der Apostel

¹² Es geschahen aber viele Zeichen und Wunder im Volk durch die Hände der Apostel; und sie waren alle in der Halle Salomos einmütig beieinander.¹³ Von den andern aber wagte keiner, sich ihnen anzuschließen, aber das Volk hielt viel von ihnen.¹⁴ Es wurden aber immer mehr hinzugetan, die an den HERRN glaubten, Scharen von Männern und Frauen,¹⁵ so dass sie die Kranken auf die Gassen hinaustrugen und sie auf Betten und Bahren legten, damit, wenn Petrus käme, wenigstens sein Schatten einige von ihnen bedecke.¹⁶ Es kamen auch viele von den umliegenden Städten um Jerusalem herum und brachten Kranke und solche, die von unreinen Geistern geplagt waren; und sie wurden alle gesund.

Die Apostel vor dem Rat der Juden

¹⁷ Es stand aber auf der Hohepriester und alle, die mit ihm waren, nämlich die Sekte der Sadduzäer, und erfüllt von Eifersucht¹⁸ legten die Hände an die Apostel und warfen sie in das öffentliche Gefängnis.¹⁹ Aber der Engel des HERRN tat in der Nacht die Türen des Gefängnisses auf und führte sie heraus und sprach:²⁰ Geht hin und tretet im Tempel auf und redet zum Volk alle Worte des Lebens.²¹ Als sie das gehört hatten, gingen sie frühmorgens in den Tempel und lehrten. Der Hohepriester aber und die mit ihm waren, kamen und riefen den Rat und alle Ältesten der Kinder Israel zusammen und sandten hin zum Gefängnis, sie zu holen.²² Die Knechte aber gingen hin und fanden sie nicht im Gefängnis, kamen

بیرون برند.³⁵ پس ایشان را گفت: ای مردان اسرائیلی، برحذر باشید از آنچه می‌خواهید با این اشخاص بکنید.³⁶ زیرا قبل از این ایام، تیودا نامی برخاسته، خود را شخصی می‌پنداشت و گروهی قریب به چهارصد نفر بدو پیوستند. او کشته شد و متابعانش نیز پراکنده و نیست گردیدند.³⁷ و بعد از او یهودای جلیلی در ایام اسمنوسی خروج کرد و جمعی را در عقب خود کشید. او نیز هلاک شد و همهٔ تابعان او پراکنده شدند.³⁸ الآن به شما می‌گویم: از این مردم دست بردارید و ایشان را واگذارید زیرا اگر این رأی و عمل از انسان باشد، خود تباه خواهد شد.³⁹ ولی اگر از خدا باشد، نمی‌توانید آن را برطرف نمود مبدا معلوم شود که با خدا منازعه می‌کنید.⁴⁰ پس به سخن او رضا دادند و رسولان را حاضر ساخته، تازیانه زدند و قدغن نمودند که دیگر به نام عیسی حرف نزنند پس ایشان را مرخص کردند.⁴¹ و ایشان از حضور اهل شورا شادخاطر رفتند از آنرو که شایستهٔ آن شمرده شدند که بجهت اسم او رسوایی کشند.⁴² و هر روزه در معبدو خانه‌ها از تعلیم و مژده دادن که عیسی مسیح است دست نکشیدند.

zurück und berichteten²³ und sprachen: Das Gefängnis fanden wir fest verschlossen und die Wächter vor den Türen stehen; aber als wir öffneten, fanden wir niemanden drin.

²⁴ Als der Hohepriester und der Hauptmann des Tempels und die anderen Hohepriester dies hörten, wurden sie betreten und wussten nicht, was das werden sollte.²⁵ Dann kam jemand, der berichtete ihnen: Siehe, die Männer, die ihr ins Gefängnis geworfen habt, stehen im Tempel und lehren das Volk.²⁶ Da ging der Hauptmann mit den Knechten hin und holte sie, nicht mit Gewalt; denn sie fürchteten sich vor dem Volk, dass sie gesteinigt würden.²⁷ Und sie brachten sie herbei und stellten sie vor den Rat. Und der Hohepriester fragte sie²⁸ und sprach: Haben wir euch nicht mit allem Ernst geboten, nicht in diesem Namen zu lehren? Und seht nun, ihr habt Jerusalem erfüllt mit eurer Lehre und wollt das Blut dieses Menschen über uns bringen.²⁹ Petrus aber und die Apostel antworteten und sprachen: Man muss Gott mehr gehorchen als den Menschen.³⁰ Der Gott unserer Väter hat Jesus auferweckt, den ihr an das Holz gehängt und getötet habt.³¹ Den hat Gott durch seine rechte Hand erhöht zum Fürsten und Heiland, um Israel Buße und Vergebung der Sünden zu geben.³² Und wir sind seine Zeugen von diesen Ereignissen und auch der Heilige Geist, den Gott gegeben hat denen, die ihm gehorchen.

Der Rat des Gamaliel

³³ Als sie das hörten, ging's ihnen durchs Herz, und wollten sie töten.³⁴ Da stand aber

im Rat ein Pharisäer auf mit Namen Gamaliel, ein Schriftgelehrter, vom ganzen Volk in Ehren gehalten, und ließ die Apostel für kurze Zeit hinausführen³⁵ und sprach zu ihnen: Ihr Männer von Israel, achtet darauf, was ihr mit diesen Männern tun wollt.³⁶ Denn vor diesen Tagen stand Theudas auf und gab vor, er wäre etwas, und ihm hing eine Anzahl Männer an, um die vierhundert; der wurde erschlagen, und alle, die ihm folgten, sind zerstreut und vernichtet.³⁷ Danach stand Judas aus Galiläa auf in den Tagen der Schätzung, brachte eine große Volksmenge hinter sich und machte sie abtrünnig; und der ist auch umgekommen, und alle, die ihm folgten, sind zerstreut.³⁸ Und nun sage ich euch: Lasst ab von diesen Menschen und lasst sie gehen! Ist dieser Rat oder dieses Werk von Menschen, so wird's untergehen;³⁹ ist's aber von Gott, so könnt ihr's nicht vernichten; damit ihr nicht gar als solche befunden werdet, die gegen Gott streiten wollen.⁴⁰ Da stimmten sie ihm zu, und riefen die Apostel herein, ließen sie geißeln und geboten ihnen, sie sollten nicht mehr im Namen Jesu reden, und ließen sie gehen.⁴¹ Sie gingen aber fröhlich aus dem Rat, weil sie würdig gewesen waren, um seines Namens willen Schmach zu leiden,⁴² und sie hörten nicht auf, alle Tage im Tempel und hier und dort in den Häusern zu lehren und zu predigen das Evangelium von Jesus Christus.